

**Pracownia Nauk Pomocniczych Historii i
Źródłoznawstwa
Instytutu Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego
ul. św. Anny 6, 31-008 Kraków**

Kraków, dn. 01. 03. 2026

dr hab. Andrzej Marzec, prof. UJ

**Ocena dorobku naukowego dra Karola Nabiałka w związku z postępowaniem o
nadanie stopnia doktora habilitowanego**

Karol Nabiałek przedstawił swój dorobek naukowy podzielony na kilka zasadniczych części. Pierwszą i podstawową jest zestaw publikacji dotyczących zgłoszonego przez niego głównego osiągnięcia naukowego – „Małe miasta w średniowieczu i epoce wczesnonowożytnej”. Kolejne części odnoszą się do: nauk pomocniczymi historii; haseł w Słowniku Historyczno-Geograficznym Woj. Krakowskiego w Średniowieczu; biogramów w Polskim Słowniku Biograficznym; recenzji; redakcji oraz na końcu pozostałych publikacji. Łącznie daje to sześćdziesiąt dziewięć publikacji, przy słusznym potraktowaniu każdego hasła w Słowniku Historyczno-Geograficznym jako odrębnej pozycji. Rozrzut tej liczby między wyszczególnione przez Habilitanta segmenty jego dorobku nie jest oczywiście równomierny. Najwięcej opublikowanych prac znalazło się w ramach zgłaszanego jako główne osiągnięcie wątku z historii małych miast (20) oraz w grupie haseł Słownika Historyczno-Geograficznego (27). W ramach publikacji z zakresu nauk pomocniczych historii są to cztery pozycje; podobnie cztery biogramy w PSB; trzy recenzje i jedna redakcja wydawnictwa. W ramach tzw. pozostałych publikacji Karol Nabiałek zamieścił dziesięć pozycji.

Ocena dorobku naukowego:

Ocenę dorobku chciałbym zacząć od ostatniego bloku wymienionego powyżej – czyli „pozostałych publikacji”. Jest to bowiem zbiór zwartych tematycznie i problemowo tekstów, które nie powinny zostać określone jako „pozostałe”, ale winno się je zaklasyfikować jako studia z zakresu kastelologii. Rozumianej nie jako wąskie badania nad substancją zamkową, lecz szerokie studia nad funkcjonowaniem zamku w przestrzeni politycznej, gospodarczej, społecznej i ustrojowej Polski przełomu średniowiecza i nowożytności. Z zawartych w tej grupie prac Habilitanta najważniejsza jest książka poświęcona dziejom starostwa olsztyńskiego między XIV a XVII wiekiem (centrum którego stanowił zamek). Jest to pokłosie jego rozprawy doktorskiej, a więc winno się zaliczać do poprzedniego etapu kształtowania jego dorobku naukowego (została wydana w roku 2012, a więc sześć lat po obronie dysertacji). Jednak książka ta musi zostać uwzględniona w tym miejscu, ponieważ to

**Pracownia Nauk Pomocniczych Historii i
Źródłoznawstwa
Instytutu Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego
ul. św. Anny 6, 31-008 Kraków**

właśnie jej poziom świadczy o tym, z jakim potencjałem warsztatu naukowego Karol Nabiałek przystąpił do badań nad miastami. Studium poświęcone olsztyńskiemu dystryktowi pokazuje bowiem wielką kwerendę w najrozmaitszych źródłach, która, obejmując materiał pochodzący z wieków przynajmniej od XIII po XVII, wymagała od autora znakomitego przygotowania i rozeznania w bardzo zróżnicowanych przekazach. Prócz książki Habilitant opublikował jeszcze dziewięć artykułów, które poruszają różne aspekty funkcjonowania zamków, w przedziale między końcem wieku XIV a pierwszą połową XVI stulecia. Uwagę zwracają tu artykuły poświęcone funkcjonowaniu zamków, szczególnie ten o obsadzie zamków królewskich u schyłku średniowiecza, który jest ciekawą źródłową analizą kształtu załogi zamkowej, w oparciu o materiały dotyczące 31 zamków z obszaru Królestwa Polskiego. Ma to duży walor uogólniający dla zobrazowania realnej funkcji zamku. Karol Nabiałek popelniał także dwa bardzo ciekawe studia poświęcone aktywności dwóch ludzi, królewskich urzędników, w sprawach zamkowych. Pierwsze przedstawia aktywność Pawła Odrowąża, starostę olsztyńskiego i jego finansowe działania, które prowadził m.in. w oparciu o trzymane królewszczyzny. Drugi to pokazanie aktywności w zarządzaniu królewskimi zamkami przed podskarbiego Mikołaja Szydłowieckiego. Są to cenne źródłowe studia pogłębiające naszą wiedzę o praktyce zarządu królewszczyznami. Wartościowym studium jest tekst pokazujący na przykładzie trzech miejscowości Mrzygłodu, Mokrzesza i Mzurowa wartość poznawczą i metodologię piśmiennictwa Jana Długosza. W tekście widać jak duże znaczenie dla rozwoju warsztatu Habilitanta miała praca w Słowniku Historyczno-Geograficznym. W szeroko rozumianej tematyce zamkowo-rezydencjonalnej mieści się także artykuł, w którym dr Nabiałek podejmuje kwestię organizacji stacji królewskich podczas monarszych podróży. Autor nie skupia się wyłącznie na rezydencjach monarszych, ale także na roli miast i szeregu różnych posług, świadczonych dworowi w czasie jego przemieszczania się. Innym jeszcze wątkiem poruszonym przez Karola Nabiałka stała się sprawa zamieszania w obsadzie starostwa oświęcimskiego w latach 1522-1523. Odmiennym od dotychczasowych w tej grupie publikacji jest artykuł poświęcony awansom ludzi z otoczenia Zygmunta Jagiellończyka, którzy znaleźli się w gronie dostojników króla, po objęciu tronu polskiego przez ich dotychczasowego księcia głogowskiego. Wszystkie te teksty są na wysokim poziomie warsztatowym i wprowadzają do historiografii istotne ustalenia.

Drugą, wartą szczególnego podkreślenia, częścią dorobku dra Nabiałka jest 27 haseł w Słowniku Historyczno-Geograficznym. Praca w krakowskiej Pracowni należała do istotnego okresu kształtowania naukowej osobowości Habilitanta. Nielatwe warunki pracy, wysokie wymagania i konieczność stawiania czoła prawdziwie trudnym wyzwaniom warsztatu historyka, spowodowały że Karol Nabiałek znalazł się w stosunkowo wąskim gronie tych badaczy, którzy mieli okazję zdobyć cenne doświadczenie pracy na trudnych i wymagających źródłach.

**Pracownia Nauk Pomocniczych Historii i
Źródłoznawstwa
Instytutu Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego
ul. św. Anny 6, 31-008 Kraków**

Zrozumienie i osobiste doświadczenie studiów osadniczych, skutkuje w sposób szczególny pokorą wobec materiałów z przeszłości, zmuszając historyka do wszechstronnej wiedzy źródłoznawczej, bez której nie sposób realizować postawionych sobie w tej dziedzinie badawczych celów. Wysoki poziom warsztatu badawczego Habilitanta widać znakomicie w czterech biogramach, opublikowanych w Polskim Słowniku Biograficznym – szkoda że tylko w czterech.

Bardzo istotnym wątkiem w dorobku Karola Nabiałka, związanym dość blisko z doświadczeniem pracy w Słowniku Historyczno-Geograficznym, jest jego działalność edytorska. Zawarł ją w bloku publikacji zatytułowanych „nauki pomocnicze historii”, choć może należało zwyczajnie napisać „wydawnictwa źródłowe”. W pierwszej kolejności chodzi tu o jego współudział w przygotowaniu niezwykle cennego „Katalogu Zbioru Dokumentów Pergaminowych Biblioteki Jagiellońskiej”. To dwutomowe dzieło, udostępniające historykom dokładne zestawienie siedmiuset piętnastu dokumentów z lat 1233-1938, opatrzone profesjonalnym opisem, komentarzem oraz indeksem (to cały drugi tom). Kolejnym ważnym przedsięwzięciem było przygotowanie wraz z zespołem „Regestów dokumentów łacińskich króla Kazimierza Jagiellończyka (1447-1453)”. Indywidualne prace edytorskie Karola Nabiałka obejmują wydanie akt procesu i świętopietrze w parafii Książnice Wielkie z roku 1491 oraz pieczęcie starostów księstw oświęcimskiego i zatorskiego z 1563 roku. Oba wydawnictwa, ogłoszone na łamach prestiżowych Roczników Historycznych, zawierają nie tylko krytycznie opracowany materiał źródłowy, ale także obszernie wstępy omawiające problematykę tak źródłoznawczą, jak i kontekst historyczny. Zainteresowania i doświadczenia edytorskie dra Nabiałka znalazły także wyraz z podjęciu refleksji teoretycznej nad kwestią wydawania źródeł. Efektem stała się zbiorowa publikacja pod jego i Tomasza Kałuskiego redakcją „Editiones sine fine” t. 3. Szkoda tylko, że Karol Nabiałek nie podzielił się w tym tomie własnymi refleksjami na temat zagadnień edytorskich. Źródła znalazły się jeszcze w orbicie zainteresowań naukowych Habilitanta przy okazji studiów na miastami, do czego przejdę niżej.

Niedosyt w dorobku Habilitanta wzbudza fakt, że napisał tylko trzy recenzje. Posiadając tak duże doświadczenie źródłoznawcze i warsztatowe z zakresu studiów nad osadnictwem i ustrojem późnośredniowiecznej Polski, winien poświęcić więcej uwagi także krytyce współczesnej historiografii. Wśród trzech recenzji warto szczególnie zauważyć obszernie studium polemiczne poświęcone monografii miasta Wielunia, ponieważ jest to ważny głos w dyskusji na koncepcjami pisania i tworzenia monografii miast dawnej Polski. Znacząca liczba publikacji, często nie weryfikowanych odpowiednio na poziomie recenzji wydawniczych, wymaga poświęcenia ze strony historyków i poddania ich pod publiczną dyskusję. Potencjał Karola Nabiałka na pewno mógłby być w takim wypadku dobrze wykorzystany do zwrócenia uwagi na niedociągnięcia, błędy i kontrowersyjne tezy.

**Pracownia Nauk Pomocniczych Historii i
Źródłoznawstwa
Instytutu Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego
ul. św. Anny 6, 31-008 Kraków**

Ocena głównego osiągnięcia naukowego:

Podstawą wniosku Karola Nabiłka o nadanie stopnia doktora habilitowanego jest zbiór publikacji poświęconych dziejom małych miast w Polsce na przełomie średniowiecza i nowożytności. Na zbiór ten składa się dwadzieścia różnych tekstów. Stwierdzenie różnych jest tu ważne, ponieważ są to artykuły, ale i książki i wydawnictwa źródłowe, a także artykuły polemiczne. Pierwszą kategorię swoich studiów nad miastami Habilitant określił jako studia z nad genezą i rozwojem miast. Tutaj rodzi się pewna wątpliwość w związku z zaliczeniem do tego tematu artykułu o początkach zamku Olsztyn o osady Olsztynek, która, winna raczej znaleźć się w zestawieniu publikacji poświęconych zamkom. Tym bardziej, że jest to artykuł jeszcze z czasu przed obroną doktoratu (2001 rok) i jest niejako pierwszym poważniejszym odsłonięciem przez Karola Nabiłka zasadniczego tematu jego studiów wówczas, a był tym tematem zamek w Olsztynie. Habilitant poświęcił uwagę następującym ośrodkom miejskim: Olsztynowi (Olsztynkowi), Mrzygłodowi, Będzinowi, Częstochowie i miastu Radziejów. Przy czym nie są to wszystko studia poświęcone klasycznemu dziejom miast. Za taki można uznać artykuły dotyczące Będzina, Mrzygłodu, Olsztyńka i Częstochowy. Są to teksty w których dr Nabiłek podejmuje zasadnicze wątki poświęcone dziejom tych ośrodków, jak np. „Nowe spojrzenie na początki Będzina”, czy też „Średniowieczne dzieje miasta Mrzygłód”. Do tej grupy należy dodać tekst o sporach wikariuszy z katedry z Płocka z mieszczanami radziejowskimi, ponieważ najistotniejsza jest tu geneza sporu prowadząca do nowych ustaleń względem okoliczności powstania miasta. Choć jest to studium, które można określić jako względnie „mikrohistoryczne”, gdzie skrupulatna analiza źródła prowadziła do ciekawych punktowych ustaleń. Podobnie rzecz się ma z tekstem poświęconym parafii w Olsztyńku i najstarszemu kościołowi, gdzie w grę wchodziła dyskusja nad czasem powstania pierwszej świątyni. To powoduje, że tak naprawdę tekstów, pokazujących Habilitanta jako badacza potrafiącego spojrzeć względnie całościowo na kwestię początku małego i średniego miasta w późnośredniowiecznej Polsce, jest pięć. Bardzo szkoda, że Karol Nabiłek nie pokusił się o napisanie choć jednego artykułu, syntetyzującego jego doświadczenia badawcze nad tymi kwestiami. Mając znakomity warsztat i doświadczenie w opisanu monograficznym zamku, miasteczka i całego starostwa olsztyńskiego w przeciągu kilku stuleci, na pewno podołałby takiemu wyzwaniu. Uogólniające refleksje dałyby pogląd na stanowisko Habilitanta na temat badań tego typu, wyzwania stojących przed podejmującymi się tego typu studia i kwestii metodologicznych. Wypada mieć nadzieję, że niedługo tekst tego rodzaju powstanie.

Tym bardziej jest to widoczne, kiedy do ręki weźmie się prace z kolejnego działu wyszczególnionego przez dra Nabiłka, poświęconemu rozwojowi i funkcjonowaniu miast oraz ich monograficznym opracowaniom. Są to dwie prace zbiorowe, poświęcone dziejom Wojnicza i Będzina, w których Habilitant napisał pokaźne części. W dziejach

**Pracownia Nauk Pomocniczych Historii i
Źródłoznawstwa
Instytutu Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego
ul. św. Anny 6, 31-008 Kraków**

Będzina (tom 2) jest to kompleksowe omówienie historii miasta od wieku XVI po stulecie XVIII. W przypadku Wojnicza odpowiada za część poświęconą okresowi od XVI w. do połowy XVII (szkoda że w samej książce nie zostało w spisie treści zaznaczone, co który z trzech Autorów napisał, i tylko dzięki informacji w autoreferacie Habilitanta mogłem się zorientować). Oba rozdziały pokazują dra Nabiałka jako znakomitego badacza, operującego swobodnie w różnorodnym materiale źródłowym i potrafiącego całościowo ujmować zróżnicowaną problematykę miasta w dłuższym okresie czasu.

Osobno wypada wspomnieć o autorskiej książce Karola Nabiałka „Urzędnicy miasta Będzina od XIV do XXI wieku”. Jest to połączenie wykładu z dziejów miasta, przede wszystkim jego struktury i ustroju oraz zmian w sposobach zarządzania, z obszernym spisem ludzi pełniących miejskie urzędy na przestrzeni kilkuset lat. Wszechstronne przebadanie źródeł pozwoliło Habilitantowi nie tylko zidentyfikować obsadę urzędów miejskich, ale też dać pogląd na społeczne zaplecze, z którego pełniący funkcje się wywodzili. Jest to niezwykle ciekawa książka, która pokazuje małe miasto pogranicza małopolsko-śląskiego i wraz z monografią wspomnianą wcześniej, w której Karol Nabiałek miał swój znaczący udział, są cennymi pozycjami polskiej historiografii.

Ważne miejsce, w przedstawionych do oceny pracach z zakresu dziejów małych miast, stanowi zespół dziewięciu tekstów poświęconych źródłom miejskim i ich edycjom. Karol Nabiałek skupił się w swoich edycjach na źródłach dotyczących Proszowic, Sieradza i Lelowa. Najwięcej uwagi poświęcił Proszowicom dla których wydał: zachowane księgi przyjęć do prawa miejskiego w dwóch częściach, uzupełnionych wydaniem odnalezionych rozproszonych wpisów dla Proszowic i Sieradza, ponadto poddał analizom księgi korporacji rzemieślniczych tego miasta oraz wyłuskał i zestawiał informacje o dokumentach wzmiankowanych w księgach miejskich Proszowic z XV wieku. Dwie inne prace poświęcił edycji ksiąg przyjęć do prawa miejskiego Sieradza oraz fragmentom piętnastowiecznej księgi miejskiej Lelowa. Swego rodzaju podsumowaniem studiów źródłowych nad zasobem historycznym Proszowic jest artykuł omawiający pod kątem kodykologicznym zasób ksiąg miejskich między XV i XVIII wiekiem. Na koniec warto wspomnieć jeszcze artykuł Habilitanta poświęcony potrzebom katalogowania i inwentaryzowania ksiąg miejskich, który powstał jako swego rodzaju głos w dyskusji na kanwie książki pod redakcją Agnieszki Bartoszewicz pt. „Testamenty z ksiąg sądowych małych miast polskich do 1525 roku”. Razem z artykułem poświęconym księgom miejskim Proszowic są to jedne z niewielu tekstów, gdzie możemy obserwować Karola Nabiałka jako autora syntezującego własne doświadczenia badawcze. Wymienione wyżej edycje źródłowe, opatrzone zawsze obszernym komentarzem tak źródłowym, jak i wskazującym kontekst powstania i funkcjonowania wydawanego źródła, są bardzo cennym elementem w dorobku Karola Nabiałka, pokazują go jako badacza biegłego w meandrach źródłoznawstwa oraz umiejącego podołać z sukcesem bardzo trudnej sztuce krytycznego wydawania źródeł historycznych, szczególnie tych z okresu staropolskiego. Badania podstawowe i edycje

**Pracownia Nauk Pomocniczych Historii i
Źródłoznawstwa
Instytutu Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego
ul. św. Anny 6, 31-008 Kraków**

źródeł ciągle, co jest stałą bolączką nauk humanistycznych w Polsce, nie są należycie doceniane. Tymczasem zajmowanie się właśnie tymi zagadnieniami wymaga najwyższych kwalifikacji. Ostatni artykuł, który został włączony do tej części dorobku jest poświęcony bractwu religijnemu św. Katarzyny z Góry Synaj w trzech miastach: Żarnowcu, Siennie i Wieluniu.

Podsumowanie oceny głównego osiągnięcia:

Karol Nabiałek jawi się w świetle zaprezentowanego dorobku, szczególnie tego, który stanowi podstawę wniosku habilitacyjnego, jako badacz dojrzały i doskonale uformowany warsztatowo i metodologicznie. Potrafi zarówno analizować kwestie miejskie w długim trwaniu i w całej ich złożoności, jak i skupiać się nad niedużymi, potrzebującymi precyzji zagadnieniami oraz, co bardzo ważne, umie bardzo dobrze krytycznie wydawać źródła.

Ciąży nad jego dorobkiem brak poważniejszej syntezy własnych dokonań i przemyśleń. Ślady takich działań z jego strony są widoczne i przedstawiają one wysoki walor poznawczy, jednak jest tego zbyt mało. Np. cenne uwagi poświęcone rejestrom przyjęć do prawa miejskiego na obszarze Królestwa Polskiego, zostały zawarte we wstępie do edycji tychże przyjęć dla miasta Sieradza, co powoduje, że nie są łatwe do odnalezienia. Dr Nabiałek co prawda w swym autoreferacie podnosi sprawę zbyt pospiesznych syntez, niepoprzedzonych poważnymi analizami źródłowymi, ale sam prowadząc pogłębione studia na pewno ma już jakiś ogólniejszy pogląd. Sam podkreśla w swoim autoreferacie, gdzie zawierał wnioski o charakterze syntetycznym w różnych publikacjach, zadając sobie najwyraźniej sprawę ze znaczenia tego elementu dla lepszej jakości swego dorobku. Tym bardziej jeżeli weźmie się pod uwagę, sygnalizowane przez Habilitanta informacje o tym, że prowadził dyskusje na temat metodologii badań, inwentaryzacji źródeł podczas różnych konferencji poświęconych zagadnieniom badania historii miast. Drugą kwestią krytyczną jest brak wyjścia dra Nabiałka w jego publikacjach poza granice Polski. Dzieje miast należą do jednego z kluczowych zagadnień historii łacińskiego zachodu, a obszar na którym koncentruje swoje studia Karol Nabiałek to obszar pogranicza Korony Królestwa Czeskiego i Królestwa Polskiego. Nawiązanie komunikacji z historykami czeskimi czy też niemieckimi, którzy zajmują się podobnymi zagadnieniami byłoby wskazane. Warto też pamiętać, że czeski zasób źródeł do dziejów miast jest nieporównywalnie bogatszy od polskiego, szczególnie w odniesieniu do średniowiecza, co daje spore możliwości porównawcze. Ponadto pokazanie zagranicznym historykom własnych osiągnięć, które są na wysokim poziomie, też miałyby duże znaczenie. Widać też brak aktywności Habilitanta w międzynarodowych konferencjach.

Ocena aktywności naukowej, dydaktycznej i popularyzatorskiej:

**Pracownia Nauk Pomocniczych Historii i
Źródłoznawstwa
Instytutu Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego
ul. św. Anny 6, 31-008 Kraków**

Karol Nabiałek nabierał doświadczenia naukowego mając okazję pracować w różnych instytucjach naukowych i kulturalnych. Bardzo duże znaczenie miała praca w Bibliotece Jagiellońskiej i Pracowni Słownika Historyczno-Geograficznego Województwa Krakowskiego w Średniowieczu przy Instytucie Historii PAN. Tu zdobywał ważne umiejętności warsztatowe w pracy ze źródłami rękopiśmiennymi o różnej charakterystyce. Uczestniczył także w projektach grantowych, jednym z nich, poświęconym opracowaniu dokumentów pergaminowych BJ, kierował. Angażował się także w organizację konferencji naukowych. Na pewno prowadzi zajęcia dydaktyczne w Instytucie Historii Uniwersytetu Śląskiego, ale niestety nic nie napisał na ten temat w swoim autoreferacie.

Karol Nabiałek był merytorycznym konsultantem sztuki teatralnej „Obrona Olsztyna” Aleksandra Fredry i przy okazji jej wystawiania głosił wykłady poświęcone wydarzeniom, o których opowiadało widowisko. Habilitant ponadto zasiadał lub zasiada w następujących gremiach organizujących świat nauki:

Rada Naukowa Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego w kadencji 2004–2008, jako przedstawiciel Biblioteki Jagiellońskiej.

Rada Muzealna Muzeum Regionalnego w Złotym Potoku, w powiecie częstochowskim w latach 2008–2014.

Rada Naukowa Instytutu Historii Polskiej Akademii Nauk w kadencji 2011–2014, jako przedstawiciel adiunktów, asystentów i dokumentalistów dyplomowanych.

Rada Redakcyjna czasopisma „Średniowiecze Polskie i Powszechne”.

Polskie Towarzystwo Historii Prawa.

Podsumowanie:

Dorobek naukowy dra Karola Nabiałka jest różnorodny, ale jednocześnie skupiony na kilku zasadniczych kierunkach. Dominują studia nad małymi miastami i zamkami w późnośredniowiecznej i wczesno-nowożytnej Polsce. Ważne w jego dorobku są edycje źródłowe. Habilitant prowadzi badania oryginalne i na bardzo wysokim poziomie warsztatowym, jego wkład w nauki historyczne jest znaczący i oryginalny. Słabymi punktami jest brak poważniejszej pracy syntezującej osiągnięte dotąd wyniki i związane z tym przemyslenia metodologiczne, a także brak aktywności międzynarodowej zarówno w sferze publikacji, jak i aktywności konferencyjnej. Mimo tych uwag nie mam wątpliwości, że przedstawiony przez Habilitanta dorobek oraz osiągnięcie naukowe spełniają wszystkie wymogi stawiane przez ustawę „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” z dnia 20 lipca 2018 r. ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego i wnosząc o dopuszczenie go do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Potwierdzam zgodność wydruku z dokumentem wydanym w postaci elektronicznej:

Identyfikator dokumentu	163281.228215.185963
Nazwa dokumentu	2 RECENZJA - prof. A. Marzec - 02.03.2026.pdf
Tytuł dokumentu	2 RECENZJA - prof. A. Marzec - 02.03.2026
Data dokumentu	02.03.2026 00:00:00
Skrót dokumentu	09D1EB3691BACF0B9BE9A20EB7A3119F1B B3CD6B
Wersja dokumentu	1.0
Data podpisu	02.03.2026
Sygnatariusz	Andrzej Marzec
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego
	EZD 3.132.12.12.
Data wydruku:	03.03.2026 08:55:18
Autor wydruku:	Dąbrowska-Gruchlik Daria